

عنوان مقاله:

وحدت گرایی و کثرت گرایی در سیاست اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه سیاسی در اسلام، دوره 5، شماره 17 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مهدی قربانی - دکترای علوم سیاسی، موسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی، قم، ایران

خلاصه مقاله:

وحدت و کثرت یکی از مسائل مهم در تاریخ اندیشه سیاسی است که گرایش به هریک از آنها می تواند در همه عرصه های سیاسی را تاثیرگذار باشد. در طول تاریخ، دیدگاه مختلفی در مواجهه با این دو مسئله بیان شده است. جایگاه سیاست اسلامی پس از انقلاب اسلامی در تاثیرگذاری بر تحولات فکری سیاسی دوره معاصر ما را بر آن داشت تا این مسئله و پیامدهای آن را بررسی نماییم؛ با هدف که راهنمای نظری مناسبی برای پیشبرد عمل سیاسی ارائه شود. برای رسیدن به هدف، پاسخ به سئوال از مناسبات وحدت گرایی و کثرت گرایی اهمیت پیدا می کند. در سیاست اسلامی بر ضرورت توأمان وحدت و کثرت در زندگی سیاسی تاکید می شود که مبتنی بر مبانی خاصی است. براین اساس، با فطری دانستن وحدت و طبیعی دانستن کثرت، ارائه راهکارهایی برای تحقق وحدت و کثرت در جامعه سیاسی ضروری قلمداد می شود که با بکارگیری آنها می توان شرایط لازم را برای تحقق وحدت گرایی و کثرت گرایی اعتدالی یا همان وحدت در عین کثرت مهیا ساخت. پیروی از دین توحیدی، ولایت مداری، حق محوری از جمله راهکارهایی هستند که می توانند در نهایت وحدت مورد نظر در جامعه سیاسی را محقق سازند. در فرایند پژوهش از روش تحلیل توصیفی و تحلیل تفسیری استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

وحدت گرایی، کثرت گرایی، سیاست اسلامی، فطرت، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/896067>

